

Súd: Okresný súd Komárno
Spisová značka: 15Csp/189/2018
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4218204427
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 09. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: Mgr. Monika Pivarčiová
ECLI: ECLI:SK:OSKN:2021:4218204427.10

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Komárno sudkyňou Mgr. Monikou Pivarčiovou v právnej veci žalobcu: BENCONT COLLECTION, a.s., IČO: 47 967 692, so sídlom Vajnorská 100/A, Bratislava, proti žalovanej: X. J., A.. XX.XX.XXXX, S. W. O. XXXX/XX, M., zast: Občianske združenie ZASTAVME ÚŽERU - občianske združenie na právnu ochranu občana a finančného spotrebiteľa, so sídlom Pod Hájom 1367/169-44, Dubnica nad Váhom, o zaplatenie 2.913,37 eur s príslušenstvom takto

rozhodol:

Súd konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 15,90% ročne zo sumy 2.913,37 eur od 26.03.2020 do zaplatenia, **z a s t a v u j e .**

Súd žalobu o zaplatenie istiny vo výške 2.913,37 eur spolu s úrokmi vo výške 936,60 eur, úrokmi vo výške 15,90% ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do 25.03.2020 a úrokmi z omeškania vo výške 5,05% ročne zo sumy 2.913,27 Eur od 01.9.2018 do zaplatenia **z a m i e t a .**

Žalovaná má voči žalobcovi nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100%.

o d ô v o d n e n i e :

1. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) sa žalobou zo dňa 31.08.2018 doručenu súdu dňa 28.09.2018 domáhal voči žalovanej zaplatenia sumy 2.913,37 eur s príslušenstvom.

2. Žalobu odôvodnil tým, že dňa 13.03.2015 uzatvorili právny predchodca žalobcu ako veriteľ a žalovaná ako dlžník zmluvu o úvere č. XXXXXXXXXXX, ktorej neoddeliteľnou súčasťou boli Obchodné podmienky pre spotrebiteľské úvery, Všeobecné obchodné podmienky a sadzobník poplatkov. Na základe zmluvy právny predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky v sume 3.000,00 eur. Žalovaná sa zaviazala vrátiť právnemu predchodcovi žalobcu istinu a zaplatiť mu úroky, poplatky a iné peňažné plnenia podľa zmluvných dokumentov. Žalovaná neplnila úver riadne a včas. V dôsledku omeškania žalovanej s plnením úveru, právny predchodca žalobcu vyhlásil dňa 10.12.2015 úver za predčasne splatný. Po vyhlásení predčasnej splatnosti úveru žalovaná časť dlžnej sumy z úveru zaplatila, poslednú čiastkovú úhradu vykonala dňa 27.08.2018. Na základe uvedených skutočností právny predchodca žalobcu žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie dlžnej istiny vo výške 2.913,37 eur, dlžných úrokov z istiny vo výške 936,60 eur, zmluvného úroku vo výške 15,90 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do zaplatenia a zákonného úroku z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do zaplatenia.

3. Právny predchodca žalobcu na preukázanie svojho nároku predložil listinné dôkazy, a to zmluvu o úvere zo dňa 13.03.2015, obchodné podmienky pre úver dostupná pôžička účinné od 06.01.2014, všeobecné obchodné podmienky účinné od 23.06.2012, aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2018, výzvu na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.12.2015 s fotokópiou neprevzatej zásielky, upozornenie - výzvu

na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 24.11.2015 s podacím hárkom, sadzobník poplatkov platný od 01.01.2013.

4. Dňa 05.12.2018 vydal súd v predmetnej veci platobný rozkaz, proti ktorému podala žalovaná v zákonnej lehote odpor s vecným odôvodnením, čo bolo dôvodom, pre ktorý súd uznesením zo dňa 10.01.2019 platobný rozkaz v zmysle § 267 ods. 3 zákona č. 160/2015 Z.z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „CSP“) zrušil.

5. Žalovaná v podanom odpore namietala, že uzavretá zmluva ako zmluva o spotrebiteľskom úvere neobsahuje náležitosť podľa § 9 ods. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch (teda členenie splátky osobitne na istinu, osobitne na úrok a osobitne na poplatky).

6. Súd uznesením zo dňa 15.01.2019 vyhovel návrhu právneho predchodcu žalobcu, aby do konania namiesto neho vstúpila spoločnosť BENCONT COLLECTION, a.s. Predmetné uznesenie nadobudlo právoplatnosť dňa 08.12.2017.

7. Žalobca k podanému odporu poukázal predovšetkým na rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 09.11.2016 sp. zn. C-42/15, v zmysle ktorého nie je nevyhnutné, aby zmluva o úvere uvádzala splatnosť každej zo splátok spotrebiteľa odkazom na konkrétny dátum, pokiaľ podmienky tejto zmluvy umožňujú spotrebiteľovi bez ťažkostí a s istotou identifikovať dátumy týchto splátok. Ďalej žalobca poukázal aj na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 22.02.2018, sp. zn. 3Cdo 146/2017, ako aj na uznesenie Krajského súdu v Banskej Bystrici zo dňa 30.11.2017, sp. zn. 16Co/208/2017.

8. Žalovaná vo svojej replike zo dňa 19.02.2009 zotrvala na svojich námietkach ohľadom absencie zákonnej náležitosti uvedenej v § 9 ods. 2 písm. k) zákona číslo 129/2010 Z.z. v zmluve o úvere, pričom uviedla, že aj po vydaní rozhodnutia Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 22.02.2018 vo veci sp. zn. 3Cdo 146/2017 niektoré sudy odmietli prevziať nie príliš presvedčivý názor najvyššieho súdu, pričom žalovaná poukázala konkrétne na rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.03.2018 sp.zn. 10Co/48/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Košiciach sp. zn. 5Co/468/2017 zo dňa 10.04.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 21Co/109/2017 zo dňa 26.04.2018, rozhodnutie Krajského súdu v Trnave zo dňa 28.03.2018 sp. zn. 10Co/48/2017, rozhodnutie Krajského súdu v Prešove sp. zn. 20Co/76/2017 zo dňa 27.03.2018.

9. V podaní doručenom súdu dňa 05.11.2019 žalovaná ďalej namietala, že žalobca nie je aktívne legitimovaným účastníkom konania, pretože súdu nepreukázal, že by na neho právne relevantným spôsobom prešiel návrhom uplatňovaný nárok. Postupca, ktorému banka pohľadávku postúpila, je povinný tvrdiť a dokázať, že pred postúpením pohľadávky banka klienta písomne vyzvala na splnenie jeho záväzku a klient napriek tomu zostal v omeškaní so zaplatením svojho záväzku aspoň 90 dní. Nepreukázanie týchto skutočností má za následok nedokázanie aktívnej legitimácie postupníka. Doručenie písomnej výzvy banky dlžníkovi je jednou z podmienok pre platné postúpenie pohľadávky. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca nemá nárok na poplatky za upomienky. Poukazuje pritom na skutočnosť, že dojednaná výška „nákladov“ predstavuje sankciu za nesplnenie dlhu, ide o neprimerane vysoké plnenie a žalobca sa prostredníctvom takéhoto zmluvného dojednania snaží obísť prípadnú požiadavku presne vyčíslíť náklady na vymáhanie pohľadávky. Žalovaná ďalej namietala, že žalobca nemá nárok na zmluvné úroky po zosplatnení úveru. Pri predčasnom a mimoriadnom zosplatnení úveru vzniká veriteľovi nárok na jednorazové vrátenie požičanej istiny úveru, vrátane úrokov kapitalizovaných ku dňu zosplatneniu úveru. V tomto prípade svojim právnym úkonom veriteľ navodzuje stav, v ktorom má právo získať okamžite späť celú sumu požičaných peňažných prostriedkov, v dôsledku čoho na jeho strane odpadá obmedzenie jeho práva na dispozíciu s istinou úveru, a tým obmedzenie obchodovania s peniazmi, ktoré už dlžník nemá právo vrátiť v režime výhody splátok. Ak teda nastal stav, kedy spotrebiteľ už nemá právny titul mať peňažné prostriedky u seba a tieto užívať, niet dôvodu ani na to, aby veriteľ inkasoval úroky, ktoré by mu patrili výhradne za stavu oprávnenej držby prostriedkov spotrebiteľov. Dohoda, podľa ktorej má spotrebiteľ popri úrokoch z omeškania, prípadne ďalších sankciách platiť po splatnosti pohľadávky aj úroky za poskytnutie úveru do splatenia úveru spôsobuje značnú nerovnováhu ku škode spotrebiteľa, predstavuje značné zhoršenie postavenie spotrebiteľa oproti základnému pravidlu, ktoré chráni spotrebiteľa v úverových vzťahoch pred nadmerným navýšením dlhu oproti výške úveru. Z uvedených dôvodov žalovaná navrhla, aby súd žalobu ako nedôvodnú zamietol.

10. Žalovaná sa k veci vyjadrila na pojednávaní dňa 11.06.2020, na ktorom uviedla, vyjadrenia k žalobe nepísala sama, viac menej rozumie ich obsah, ale nie úplne do hĺbky. Je pravdou, že čerpala úver z poštovej banky, ktorý riadne nesplácala. V tom čase pracovala, zamestnávateľ jej nevyplácal mzdu riadne a načas, potom išla na materskú dovolenku. Teraz je E. F., poberá plný invalidný dôchodok. Žalovaná na začiatku úver splácala, potom nemala financie, neskôr bol úverový účet zrušený, preto ani nevedela, kde treba platiť. K svojim osobným a majetkovým pomerom žalovaná uviedla, že poberá invalidný dôchodok vo výške 287,90 eur, z čoho žije ona aj jej štvorročná dcéra, bývajú u jej rodičov. Žalovaná vlastní osobné motorové vozidlo Volkswagen Passat kombi, rok výroby 2009, kupovala ho v bazári približne pred 5 rokmi na úver, ktorý ešte stále spláca splátkami vo výške 189,90 eur. Ďalej má aj úver v Tatra banke, predtým to bola Zuno banka, ktorý spláca mesačnými splátkami vo výške 30,00 eur, pričom žalovaná nevedela uviesť, koľko je zostatok dlžnej sumy. Úver z poštovej banky si žalovaná brala z dôvodu, že v tom čase mala partnera, ktorý mal dlhy, hrozila mu vysoká exekúcia, tieto peniaze boli použité aj na úhradu jeho dlhov. V prípade, že by ju súd zaviazal na zaplatenie dlžnej sumy, vedela by ju splácať mesačne maximálne sumu 30,00 eur.

11. Súd vo veci rozhodol rozsudkom zo dňa 11.06.2020, ktorým žalovanú zaviazal na zaplatenie sumy 2.913,37 eur s príslušenstvom, pričom jej umožnil dlžnú sumu uhradiť v mesačných splátkach po 50,00 eur. Zároveň žalobcovi voči žalovanej priznal nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %. Proti tomuto rozsudku podala žalovaná odvolanie, o ktorom rozhodol odvolací súd uznesením č.k. 5CoCsp/31/2020-276 zo dňa 21.10.2020 tak, že rozsudok súdu prvej inštancie zrušil a vec mu vrátil na ďalšie konanie a nové rozhodnutie. V odôvodnení uznesenia odvolací súd uviedol, že súd prvej inštancie porušil právo žalovanej ako spotrebiteľky na spravodlivý súdny proces tým, že ju v zmysle § 292 CSP nepoučil, hoci na pojednávaní dňa 11.06.2020 uvádzala, že vyjadrenia nepísala sama, viac menej rozumie ich obsah, ale nie úplne do hĺbky, nezaoberal sa tým, či výzva právneho predchodcu žalobcu z 24.11.2015 bola doručená žalovanej a nezistil od žalovanej ani dôvod neprevzatia zásielky adresovanej jej právnym predchodcom žalobcu z 10.12.2015 (Výzva na úhradu dlžnej sumy, v ktorej žalovanej oznámil, že jej úverová pohľadávka k 10.12.2015 je predčasne splatnou v celom rozsahu). Právny názor súdu prvej inštancie, v ktorom uviedol, že sa nestotožnil s názorom žalovanej, podľa ktorého na platné postúpenie pohľadávky sa vyžaduje, aby bol dlžník v omeškaní s plnením záväzku o viac ako 90 dní, ktoré začnú plynúť až po doručení výzvy na splatenie dlžnej sumy, keďže takáto podmienka z ustanovenia § 92 ods. 8 zákona o bankách nevyplýva, lebo z tohto ustanovenia vyplýva len potreba, aby bol dlžník nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku, pričom však už bližšie nešpecifikuje, že by táto 90 dňová lehota mal plynúť po doručení výzvy na plnenie, nie je správny a ani v súlade s ustálenou rozhodovacou praxou Najvyššieho súdu Slovenskej republiky (rozsudok NS SR z 28. marca 2018, sp. zn. 7 Cdo 26/2017, rozsudok NS SR z 24. apríla 2018, sp. zn. 1 Cdo 147/2018). Z odôvodnenia uvedeného rozsudku jednoznačne vyplýva, že musí ísť o omeškanie dlžníka po preukázanom zaslaní výzvy, a nie akékoľvek omeškanie o 90 kalendárnych dní. Záver súdu prvej inštancie o oprávnenosti nároku žalobcu na zmluvné úroky z dlžnej sumy po zosplatnení tiež nie je vecne správny. K úrokom po zosplatnení úveru sa vyjadril Najvyšší súd Slovenskej republiky v uznesení zo 16. júna 2020, sp. zn. 5Cdo 42/2020, v ktorom v bode 24 odôvodnenia rozhodnutia uviedol: „že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatil ako cenu peňazí“.

12. Žalobca v podaní zo dňa 02.06.2021 k aktívnej vecnej legitímácii uviedol, že výzva na splatenie úveru s príslušenstvom zo dňa 10.12.2015 bola zároveň písomnou výzvou banky, a to v zmysle ust. § 92 ods. 8 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách. Z uvedených skutočností jednoznačne vyplýva, že žalovaný bol do dňa postúpenia uvedenej pohľadávky, t.j. do dňa 20.12.2018 jednoznačne viac ako 90 dní v omeškaní s plnením jeho peňažného záväzku a došlo k platnému postúpeniu pohľadávky.

13. V podaní zo dňa 09.06.2021 žalobca uviedol, že žalovaná sa zaviazala splatiť poskytnutý úver v 60 mesačných splátkach vo výške 77,30 eur, a to mesačne vždy k 25. dňu v mesiaci počnúc dňom 25.04.2015. Mesačná splátka vo výške 77,30 eur pozostávala zo splátky istiny a úroku vo výške 74,00 eur a z poplatku za poistenie úveru vo výške 3,30 eur, ktorého výška bola určená v zmysle Sadzobníka poplatkov. V danom prípade išlo o dobrovoľné poistenie vo forme doplnkovej služby, pričom do celkových nákladov úveru sa s poukazom na ust. § 2 písm. g) zákona o spotrebiteľských úveroch nezapočítavajú poplatky za nepovinné poistenie k úveru, tzn., že ak na získanie úveru nebolo poistenie povinné, poplatok za poistenie nemá byť započítaný do celkových nákladov spojených s úverom. Do celkových nákladov

a poplatok za poistenie úveru započíta, len ak je poistenie povinné na získanie úveru, resp. na získanie za ponúkaných podmienok. V prípade zmluvy o úvere uzavretej medzi žalobcom a žalovanou nebol poplatok za poistenie zarátaný do celkových nákladov, nakoľko žalovaná uzavrela zmluvu o poskytnutí doplnkovej služby poistenia úveru, pričom táto nebola podmienkou na získanie úveru alebo získanie za ponúkaných podmienok. Žalobca zároveň predložil listinu s výpočtom RPMN, z ktorého je vidieť, že posledná splátka úveru sú v nižšej hodnote. Celkové náklady na úver boli vo výške 1.369,72 eur ($59 \times 74,00 + 3,72 = 4.369,72 - 3.000,00 = 1.369,72$ eur). V súvislosti s uplatneným zmluvným úrokom vo výške 15,90 % ročne žalobca odkázal na uznesenie Najvyššieho súdu Slovenskej republiky zo dňa 16.06.2020, sp. zn. 5 Cdo 42/2020, ktorý dospel k záveru, že v prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru veriteľovi náleží úrok z istiny vo výške, akú by mal pri riadnom plnení povinností dlžník zaplatiť ako cenu peňazí. V nadväznosti na uvedené žalobca upravil žalobný petit nasledovne a žiada súd, aby zaviazal žalovanú zaplatiť žalobcovi istinu vo výške 2.913,37 eur spolu s dlžnými úrokmi vo výške 936,60 eur, úrokmi vo výške 15,90 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do 25.03.2020, úrokmi z omeškania vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.913,37 eura od 01.09.2018 do zaplataenia. K svojmu podaniu žalobca pripojil výpočet úrokov, kalkulačku pre výpočet RPMN a predpis splátok k zmluve o úvere.

14. Na prejednanie veci súd nariadil na 13.09.2021 pojednávanie, na ktoré sa nedostavil žalobca, ktorý svoju neúčasť na pojednávaní ospravedlnil. V zmysle § 180 CSP súd pojednával v jeho neprítomnosti. Dostavila sa zástupkyňa žalovanej, ktorá poukázala na skutočnosť, že v zmluve je zle uvedená RPMN aj napriek tomu, že žalobca uvádza, že výška poistného nebola zarátaná do výpočtu RPMN. Ďalej poukázala na to, že dlžník sa nemohol oboznámiť s obchodnými podmienkami pri podpísaní žiadosti, pri uzatváraní poistenia vôbec nevedel, s akou spoločnosťou má byť uzavretá poistná zmluva, aká bude výška poistného, poistená suma, chýbali základné náležitosti poistnej zmluvy. Výška splátky bola dohodnutá na 77,30 eur, podľa výpočtov žalovanej mala byť RPMN určená vo výške 19,85 %, pri celkovej čiastke úveru 4.638,00 eur, v zmluve je však nesprávne uvedený údaj o celkovej čiastke úveru 4.369,72 eur pri RPMN 17,11 %. Poistné nebolo individuálne žalovanou dojednané. Ďalej poukázala na skutočnosť, že žalobca nie je aktívne vecne legitimovaný, keďže v zmysle § 92 ods. 8 zákona o bankách žalobca nepreukázal doručenie písomnej výzvy žalovanej a jej následné aspoň 90 dňové omeškanie s plnením záväzku. Za takúto písomnú výzvu nemožno považovať výzvu podľa § 52 ods. 9 OZ a ani oznámenie o vyhlásení mimoriadnej splatnosti úveru. V tejto súvislosti zástupkyňa žalovanej poukázala na rozhodnutie Krajského súdu v Banskej Bystrici sp. zn.12CoCsp/36/2020 z 13.05.2021. Záverom vzniesla námietku premlčania žalobou uplatnenej pohľadávky, keďže žalovaná ako prvú splátku nezaplatila splátku v mesiaci júl 2015, ktorá bola splatná 25.07.2015, premlčacia doba vo vzťahu k tejto splátke začala plynúť 26.07.2015, pričom žalovaná má za to, že oznámenie o zosplatnení úveru nepreukazuje plynutie premlčacej doby, tá plynie odo dňa nasledujúceho po nezaplatení prvej splátky. Žalovaná nevie, kedy bola žaloba podaná na súd, ale spísaná bola dňa 31.8.2018, po uplynutí premlčacej doby. Súd vykonal dokazovanie oboznámením sa s predloženými listinnými dôkazmi a zistil nasledovný skutkový a právny stav veci:

15. Právny predchodca žalobcu (Poštová banka, a.s.) uzatvoril so žalovanou dňa 13.03.2015 zmluvu o úvere, na základe ktorej poskytol žalovanej úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť v 60 mesačných splátkach po 77,30 eur. Úroková sadzba bola dojednaná vo výške 15,90 % ročne a RPMN vo výške 17,11 %. Celková čiastka úveru predstavovala 4.369,72 eur. V zmluve boli dohodnuté poplatky spojené s poskytnutým úverom, a to poplatok za prvú upomienku pri omeškaní splátky vo výške 10,00 eur a poplatok za druhú upomienku pri omeškaní splátky vo výške 25,00 eur.

16. Výzvou zo dňa 24.11.2015 právny predchodca žalobcu žalovanú upozornil, že podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok a ani napriek predchádzajúcej upomienke neuhradila svoje záväzky voči žalobcovi, že pohľadávka žalobcu vo výške 263,53 eur je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti a vyzval ju na zaplataenie dlžnej sumy v lehote 15 kalendárnych dní od doručenia výzvy s tým, že ak nedôjde k úhrade dlžnej sumy, právny predchodca žalobcu je oprávnený využiť ustanovenie § 565 Občianskeho zákonníka a vyhlásiť úver predčasne splatným. K výzve právny predchodca žalobcu pripojil aj podací hárok preukazujúci odoslanie výzvy žalovanej.

17. Listom zo dňa 10.12.2015 právny predchodca žalobcu oznámil žalovanej, že nakoľko svojim konaním podstatným spôsobom porušila ustanovenia zmluvy o úvere a obchodných podmienok, stala sa úverová pohľadávka k 10.12.2015 predčasne splatnou v celom rozsahu. Zároveň ju žalobca vyzval

na úhradu dlžnej sumy vo výške 3.101,13 eur v lehote 10 kalendárnych dní od doručenia výzvy. K listu právny predchodca žalobcu pripojil aj fotokópiu neprevzatej zásielky žalovanou. Žalovaná dlžnú sumu neuhradila.

18. V zmysle bodu 6. 9 písm. a) Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička, ak je dlžník/spoludlžník v omeškaní s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti, banka je oprávnená vyhlásiť úver za predčasne platný. V prípade vyhlásenia predčasnej splatnosti úveru banka úročí nesplatený úver, a to až do jeho úplného splatenia, dohodnutou úrokovou sadzbou navýšenou o úrok z omeškania, ktorého výška je stanovená v oznámení o úrokových sadzbách.

19. Podľa § 497 Obchodného zákonníka zmluvou o úvere sa zaväzuje veriteľ, že na požiadanie dlžníka poskytne v jeho prospech peňažné prostriedky do určitej sumy, a dlžník sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť úroky.

20. Podľa § 499 Obchodného zákonníka za dojednanie záväzku veriteľa poskytnúť na požiadanie peňažné prostriedky možno dojednať odplatu, ak poskytovanie úveru je predmetom podnikania veriteľa.

21. Podľa § 502 ods. 1 prvá veta Obchodného zákonníka od doby poskytnutia peňažných prostriedkov je dlžník povinný platiť z nich úroky v dojednanej výške, inak v najvyššej prípustnej výške ustanovenej zákonom alebo na základe zákona.

22. Podľa § 503 ods. 1 Obchodného zákonníka záväzok platiť úroky je splatný spolu so záväzkom vrátiť použité peňažné prostriedky. Ak lehota na vrátenie poskytnutých peňažných prostriedkov je dlhšia ako rok, sú úroky splatné koncom každého kalendárneho roka. V čase, keď sa má vrátiť zvyšok poskytnutých peňažných prostriedkov, sú splatné aj úroky, ktoré sa ho týkajú.

23. Podľa § 504 Obchodného zákonníka, dlžník je povinný vrátiť poskytnuté peňažné prostriedky v dojednanej lehote, inak do jedného mesiaca odo dňa, keď ho o ich vrátenia veriteľ požiadal.

24. Podľa ustanovenia § 52 odsek 1 zákona č. 40/1964 Zb. Občiansky zákonník (ďalej len „Občiansky zákonník“) v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy (ďalej len „Občiansky zákonník“), spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

25. Podľa ustanovenia § 52 odsek 2 Občianskeho zákonníka, ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

26. Podľa ustanovenia § 52 odsek 3 Občianskeho zákonníka, dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

27. Podľa ustanovenia § 52 odsek 4 Občianskeho zákonníka, spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

28. Podľa § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie zo spotrebiteľskej zmluvy, ktoré sa má vykonať v splátkach, môže dodávateľ uplatniť právo podľa § 565 najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a keď súčasne upozornil spotrebiteľa v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

29. Podľa § 54a Občianskeho zákonníka, premlčané právo zo spotrebiteľskej zmluvy nemožno vymáhať a ani ho platne zabezpečiť; ustanovenie § 151j ods. 2 tým nie je dotknuté. Zmeniť obsah premlčaného práva zo spotrebiteľskej zmluvy, nahradiť ho novým právom alebo obnoviť jeho vymáhateľnosť možno len na základe právneho úkonu dlžníka, ktorý o premlčaní vedel.

30. Podľa § 100 ods.1 Občianskeho zákonníka právo sa premlčí, ak sa nevykonalo v dobe v tomto zákone ustanovenej (§ 101 až 110). Na premlčanie súd prihladne len na námietku dlžníka. Ak sa dlžník premlčania dovoľá, nemožno premlčané právo veriteľovi priznať.

31. Podľa § 100 ods. 2 Občianskeho zákonníka premlčujú sa všetky majetkové práva s výnimkou vlastníckeho práva. Tým nie je dotknuté ustanovenie § 105. Záložné práva sa nepremlčujú skôr, než zabezpečená pohľadávka.

32. Podľa § 101 Občianskeho zákonníka pokiaľ nie je v ďalších ustanoveniach uvedené inak, premlčacia doba je trojročná a plynie odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz.

33. Podľa 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Ak sa pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky.

34. Podľa ustanovenia § 565 Občianskeho zákonníka, ak ide o plnenie v splátkach, môže veriteľ žiadať o zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky, len ak to bolo dohodnuté alebo v rozhodnutí určené. Toto právo však môže veriteľ použiť najneskôr do splatnosti najbližšie nasledujúcej splátky.

35. Podľa § 524 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka veriteľ môže svoju pohľadávku aj bez súhlasu dlžníka postúpiť písomnou zmluvou inému. S postúpenou pohľadávkou prechádza aj jej príslušenstvo a všetky práva s ňou spojené.

36. Podľa ustanovenia § 1 odsek 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a o iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení účinnom ku dňu uzavretia úverovej zmluvy (ďalej len „zákon o spotrebiteľských úveroch“), spotrebiteľským úverom na účely tohto zákona je dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky, úveru, odloženej platby alebo obdobnej finančnej pomoci poskytnutej veriteľom spotrebiteľovi. Spotrebiteľský úver podľa tohto zákona nemožno poskytnúť finančnými prostriedkami v hotovosti.

37. Podľa ustanovenia § 2 písmeno d) zákona o spotrebiteľských úveroch, na účely tohto zákona sa rozumie zmluvou o spotrebiteľskom úvere zmluva, ktorou sa veriteľ zaväzuje poskytnúť spotrebiteľovi spotrebiteľský úver a spotrebiteľ sa zaväzuje poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť a zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené so spotrebiteľským úverom.

38. Podľa ustanovenia § 9 odsek 1 a 2 zákona o spotrebiteľských úveroch, zmluva o spotrebiteľskom úvere musí mať písomnú formu. Každá zmluvná strana dostane najmenej jedno jej vyhotovenie v listinnej podobe alebo na inom trvanlivom médiu, ktoré je dostupné spotrebiteľovi. Zmluva o spotrebiteľskom úvere okrem všeobecných náležitostí podľa Občianskeho zákonníka 18) musí obsahovať tieto náležitosti:

a) druh spotrebiteľského úveru,

b) obchodné meno, sídlo a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o právnickú osobu, alebo meno, priezvisko, miesto podnikania alebo adresu trvalého pobytu a identifikačné číslo veriteľa, ak ide o fyzickú osobu; ak je zmluvnou stranou aj finančný agent, zmluva o spotrebiteľskom úvere obsahuje aj údaje o ňom v rozsahu údajov ako u veriteľa, podľa toho, či ide o finančného agenta právnickú osobu alebo fyzickú osobu,

c) adresu predávajúceho, na ktorej môže spotrebiteľ uplatniť reklamáciu alebo sťažnosť,

d) meno, priezvisko a adresu trvalého pobytu spotrebiteľa,

e) identifikáciu osoby, ktorej vlastnícke právo k tovaru alebo službe neprechádza na spotrebiteľa okamihom odovzdania a prevzatia tovaru alebo služby, a podmienky nadobudnutia vlastníckeho práva k tomuto tovaru alebo službe spotrebiteľom,

f) dobu trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere a termín konečnej splatnosti spotrebiteľského úveru,

g) celkovú výšku a konkrétnu menu spotrebiteľského úveru a podmienky upravujúce jeho čerpanie,

h) opis tovaru alebo služby, na ktoré sa zmluva o spotrebiteľskom úvere vzťahuje, a cenu tovaru alebo služby, ak ide o spotrebiteľský úver vo forme odloženej platby za tovar alebo poskytnutú službu alebo ak ide o zmluvu o viazanom spotrebiteľskom úvere,

i) úrokovú sadzbu spotrebiteľského úveru, podmienky, ktoré upravujú jej uplatňovanie, index alebo referenčnú úrokovú sadzbu, na ktorý je výška úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru naviazaná, ako aj časové obdobia, v ktorých dochádza k zmene výšky úrokovej sadzby spotrebiteľského úveru,

podmienky a spôsob vykonania tejto zmeny; ak sa za rôznych podmienok uplatňujú rôzne úrokové sadzby spotrebiteľského úveru, uvádzajú sa tieto informácie o všetkých uplatniteľných úrokových sadzbách spotrebiteľského úveru,

- j) ročnú percentuálnu mieru nákladov a celkovú čiastku, ktorú musí spotrebiteľ zaplatiť, vypočítané na základe údajov platných v čase uzatvorenia zmluvy o spotrebiteľskom úvere; uvedú sa všetky predpoklady použité na výpočet tejto ročnej percentuálnej miery nákladov,
- k) výšku, počet a termíny splátok istiny, úrokov a iných poplatkov, prípadné poradie, v ktorom sa budú splátky priradovať k jednotlivým nesplateným zostatkom s rôznymi úrokovými sadzbami spotrebiteľského úveru na účely jeho splatenia,
- l) právo spotrebiteľa vyžiadať si výpis z účtu vo forme amortizačnej tabuľky podľa odseku 5, ak sa amortizuje istina na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere na dobu určitú, a to bezplatne a kedykoľvek počas celej doby trvania zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- m) súhrnný prehľad, ktorý obsahuje lehoty a podmienky splácania úrokov a súvisiacich pravidelných a nepravidelných poplatkov, ak sa poplatky a úroky majú platiť bez amortizácie istiny,
- n) prípadne poplatky za vedenie jedného alebo viacerých účtov, na ktorých sa zaznamenávajú platobné transakcie a čerpania, ak je otvorenie účtu povinné, spoločne s poplatkami za používanie platobných prostriedkov na platobné transakcie a čerpania a inými poplatkami vyplývajúcimi zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere a podmienkami, za akých sa tieto poplatky môžu zmeniť,
- o) úrokovú sadzbu, ktorá sa použije v prípade omeškania spotrebiteľa s platením splátok, a spôsob jej úpravy a prípadné poplatky pri neplnení zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- p) upozornenie týkajúce sa následkov nesplácania spotrebiteľského úveru,
- q) veriteľom vyžadované ručenie alebo poistenie,
- r) výšku poplatkov hradených spotrebiteľom za úkony notára, ak sú veriteľovi známe,
- s) informácie o právach podľa § 15 a podmienky ich uplatnenia,
- t) právo na splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti, postup pri takom splatení spotrebiteľského úveru a spôsob určenia výšky poplatku za splatenie spotrebiteľského úveru pred lehotou splatnosti podľa § 16,
- u) spôsob zániku záväzku zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- v) informáciu o možnosti mimosúdneho riešenia sporov zo zmluvy o spotrebiteľskom úvere,
- w) právo na odstúpenie od zmluvy o spotrebiteľskom úvere, lehotu, počas ktorej možno toto právo uplatniť, a ďalšie podmienky jeho vykonania vrátane informácie o povinnosti spotrebiteľa zaplatiť čerpanú istinu a príslušný úrok podľa § 13 ods. 3, ako aj o výške úroku za deň alebo o spôsobe jej výpočtu,
- x) názov a adresu príslušného kontrolného orgánu podľa § 23,
- y) priemernú hodnotu ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver platnú k dňu podpisu zmluvy o spotrebiteľskom úvere, zverejnenú podľa § 21 ods. 2 za príslušný kalendárny štvrtrok; platnou priemernou hodnotou ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver pri zmluvách o spotrebiteľskom úvere uzatvorených do 15 kalendárnych dní po zverejnení priemernej hodnoty ročnej percentuálnej miery nákladov za príslušný kalendárny štvrtrok je priemerná hodnota ročnej percentuálnej miery nákladov na príslušný spotrebiteľský úver za predchádzajúci kalendárny štvrtrok.

39. Podľa § 1 zákona č. 483/2001 Z. z. o bankách účinného v čase postúpenia pohľadávky (ďalej len „zákon o bankách“) tento zákon upravuje niektoré vzťahy súvisiace so vznikom, s organizáciou, riadením, podnikaním a so zánikom bánk so sídlom na území Slovenskej republiky a niektoré vzťahy súvisiace s pôsobením zahraničných bánk na území Slovenskej republiky na účel regulácie a kontroly bánk, pobočiek zahraničných bánk a iných subjektov s cieľom bezpečného fungovania bankového systému.

40. Podľa § 92 ods. 8 zákona o bankách ak je napriek písomnej výzve banky alebo pobočky zahraničnej banky jej klient nepretržite dlhšie ako 90 kalendárnych dní v omeškaní so splnením čo len časti svojho peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky, môže banka alebo pobočka zahraničnej banky svoju pohľadávku zodpovedajúcu tomuto peňažnému záväzku postúpiť písomnou zmluvou inej osobe, a to aj osobe, ktorá nie je bankou (ďalej len „postupník“), aj bez súhlasu klienta; týmto nie sú dotknuté pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o spotrebiteľskom úvere podľa osobitného predpisu ani pravidlá pre postupovanie pohľadávok zo zmlúv o úveroch na bývanie podľa osobitného predpisu. Toto právo banka alebo pobočka zahraničnej banky nemôže uplatniť, ak klient ešte pred postúpením pohľadávky uhradil banke alebo pobočke zahraničnej banky omeškaný peňažný

záväzkov v celom rozsahu vrátane jeho príslušenstva; to neplatí, ak súčet všetkých omeškaní klienta so splnením čo len časti toho istého peňažného záväzku voči banke alebo pobočke zahraničnej banky presiahol jeden rok. Pri postúpení pohľadávky je banka alebo pobočka zahraničnej banky povinná odovzdať postupníkovi aj dokumentáciu o záväzkovom vzťahu, na ktorého základe vznikla postúpená pohľadávka; banka alebo pobočka zahraničnej banky môže postupníkovi poskytnúť informáciu o jednotlivých iných záväzkových vzťahoch medzi bankou alebo pobočkou zahraničnej banky a klientom len za podmienok a v rozsahu ustanovených týmto zákonom.

41. Podľa § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka, ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

42. Podľa § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. účinného od 01.02.2013, výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

43. Podľa § 144 CSP žalobca môže vziať žalobu späť.

44. Podľa § 145 ods. 2 CSP ak je žaloba vzatá späť šťastí, súd konanie v tejto časti zastaví. O čiastočnom späťvzatie žaloby rozhodne súd v rozhodnutí vo veci samej.

45. Podľa § 146 ods. 1 CSP súd konanie nezastaví, ak žalovaný so späťvzatím žaloby z vážnych dôvodov nesúhlasí. Na nesúhlas žalovaného so späťvzatím žaloby sa neprihliada, ak dôjde k späťvzatiu žaloby skôr, než sa začalo predbežné prejednanie sporu podľa § 168 alebo pojednávanie.

46. Žalobca podaním zo dňa 09.06.2021 upravil petit žaloby v časti uplatnených nevyčíslených zmluvných úrokov tak, že sa nedomáhal zaplatenia zmluvných úrokov vo výške 15,90 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do zaplatenia tak, ako to žiadal v žalobe, ale žiadal, aby súd žalovanú zaviazal na zaplatenie úrokov vo výške 15,90 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 01.09.2018 do 25.03.2020. Podľa obsahu tohto podania teda ide o čiastočné späťvzatie žaloby v časti o zaplatenie úrokov vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 26.03.2020 do zaplatenia. Žalovaná s čiastočným späťvzatím žaloby súhlasila na pojednávaní dňa 13.09.2021. Vzhľadom k uvedenej skutočnosti súd konanie v časti o zaplatenie úrokov vo výške 5,05 % ročne zo sumy 2.913,37 eur od 26.03.2020 do zaplatenia v zmysle § 145 ods. 2 CSP zastavil.

47. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 13.03.2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý sa žalovaná zaviazala splatiť formou 60 mesačných splátok vo výške 77,30 eur. Ročná úroková sadzba bola dojednaná vo výške 15,90 %, RPMN vo výške 17,11 % pri priemernej hodnote RPMN 18,34 %.

48. V prvom rade sa súd zaoberal námietkou žalovanej o nedostatku aktívnej vecnej legitímácie žalobcu. Aktívnu vecnou legitímáciou sa rozumie také hmotnoprávne postavenie, z ktorého vyplýva žalobcovi ním uplatňované právo (nárok), resp. mu vyplýva procesné právo si takýto hmotnoprávny nárok uplatňovať. Preskúvanie vecnej legitímácie, či už aktívnej (existencia tvrdeného práva na strane žalobcu), alebo pasívnej (existencia tvrdenej povinnosti na strane žalovaného), je imanentnou súčasťou súdneho konania (pozri rozsudok Najvyššieho súdu Slovenskej republiky z 29.6. 2010, sp. zn. 2Cdo 205/2009).

49. Rozborom ust. § 92 ods. 8 zákona o bankách treba dospieť k tomu, že celkom jednoznačne definuje podmienky, za akých možno, resp. nemožno postúpiť pohľadávku patriacu banke (ktorou sa v nasledovnom rozumie, rovnako ako v zákone, i pobočka zahraničnej banky), buď inej banke, ako aj subjektu, ktorý nie je bankou. Prvá veta ustanovenia definuje dve takéto podmienky (nad rámec písomnej formy zmluvy o postúpení a nepotrebnosti súhlasu klienta s takýmto krokom; ktoré predpokladá už § 524 ods. 1 Občianskeho zákonníka), z ktorých prvou je písomná výzva banky uvažujúcej o postúpenie riadne nesplácanej úverovej pohľadávky klientovi, aby pohľadávku splnil, a druhou, nepretržité, viac ako 90 dní trvajúce omeškanie klienta so splnením čo len časti jeho peňažného záväzku zodpovedajúceho

pohľadávke banky. Splnením podmienok podľa prvej vety § 92 ods. 8 Zákona o bankách zákonodarca podmienil nielen postúpenie pohľadávok mimo tzv. bankový sektor, ale tiež také postúpenie, pri ktorom pohľadávku patriacu pôvodne jednej banke prevezme iná osoba s rovnakým statusom. Zákonným dôsledkom rozporu právneho úkonu so zákonom je v sfére súkromného práva jeho neplatnosť. Podľa názoru dovolacieho súdu neexistuje prakticky žiaden priestor pre inú interpretáciu úpravy rozhodnej aj pre výsledok konania v prejednávanej veci než tú, že podmienky podľa § 92 ods. 8 vety prvej Zákona o bankách, za splnenia ktorých môže banka postúpiť svoju pohľadávku inému subjektu, sú z povahy veci podmienkami, bez splnenia ktorých k postúpeniu prísť nesmie (je zakázané). Nerešpektovanie takejto úpravy má potom za následok neplatnosť zmluvy o postúpení pohľadávky pre rozpor so zákonom (§ 39 OZ) (rozsudok NS SR sp. zn. 7Co/26/2017 z 28. 03. 2018).

50. Z vykonaného dokazovania a zisteného skutkového stavu súd zistil, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou vznikol dňa 13.03.2015 záväzkový vzťah uzatvorením zmluvy o úvere, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,00 eur, ktorý mala splácať v pravidelných mesačných splátkach po 77,30 eur mesačne k 25. dňu v mesiaci so splatnosťou 1. splátky dňa 25.04.2015 a konečnou splatnosťou úveru dňa 25.03.2020. Podľa bodu 6.9 Obchodných podmienok pre úver - dostupná pôžička v prípade omeškania s platením čo i len jednej splátky alebo jej časti bol právnym predchodca žalobcu oprávnený okrem iného vyhlásiť úver za predčasne splatný. Žalovaná bola v omeškaní s úhradou svojho záväzku, preto výzvou zo dňa 24.11.2015 právnym predchodca žalobcu vyzval žalovanú na splnenie dlhu. Ako to vyplýva z listiny doloženej právnym predchodcom žalobcu označenej ako Aktuálny stav úveru ku dňu 31.08.2018, žalovaná už ku dňu vyhotovenia výzvy zo dňa 24.11.2015 bola v omeškaní so splnením časti jej peňažného záväzku o viac ako 90 dní. Následne, keďže žalovaná neuhradila dlžnú sumu, právnym predchodca žalobcu úver ku dňu 10.12.2015 predčasne zosplatnil. Pôvodným žalobcom bol pôvodný veriteľ zo zmluvy (Poštová banka, a.s.), ktorý podal žalobu dňa 28.09.2018. Následne v priebehu konania došlo k postúpeniu pohľadávky na žalobcu, o čom bola súdu predložená Zmluva o postúpení pohľadávok zo dňa 20.12.2018. Súd na základe návrhu pôvodného žalobcu uznesením zo dňa 15.01.2019 vyhovel návrhu, aby do konania na miesto doterajšieho žalobcu vstúpil nový žalobca. Súd konštatuje, že pri postúpení pohľadávky boli splnené všetky zákonné ustanovenia a to tak v zmysle Občianskeho zákonníka, ako aj podľa zákona o bankách, keďže právnym predchodca žalobcu žalovanú preukázateľne vyzval dňa 24.11.2015 na zaplatenie dlžnej sumy a upozornil ju, že ak v stanovenej lehote dlžnú sumu nezaplatí, bude oprávnený úver predčasne zosplatniť. Keďže žalovaná dlžnú sumu nezaplatila, právnym predchodca žalobcu úver ku dňu 10.12.2015 zosplatnil. K právnemu názoru odvolacieho súdu vyjadrenému v uznesení sp. zn. 5CoCsp/31/2020-276, podľa ktorého zo zákona o bankách vyplývajúci podmienkami na postúpenie bankovej pohľadávky je preukázateľné zaslanie písomnej výzvy banky dlžníkovi (v omeškaní) a dlžníkovu následné nepretržité omeškanie dlhšie ako 90 dní. Súd udáva, že sa stotožnil s právnym názorom žalobcu, že za písomnú výzvu banky dlžníkovi možno považovať výzvu zo dňa 10.12.2015, od zaslania ktorej do postúpenia pohľadávky dňa 20.12.2018 uplynulo viac ako 90 dní v omeškaní s plnením peňažného záväzku. Z uvedeného dôvodu preto súd konštatuje, že boli splnené podmienky na postúpenie bankovej pohľadávky a žalobca je aktívne vecne legitimovaný.

51. Vykonaným dokazovaním mal súd za preukázané, že medzi právnym predchodcom žalobcu a žalovanou bol založený záväzkový vzťah, a to zmluvou o úvere zo dňa 13.03.2015, na základe ktorej bol žalovanej poskytnutý úver vo výške 3.000,00 eur. Je nesporné, že táto zmluva je svojím charakterom zmluvou spotrebiteľskou, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, kde žalovaná bola spotrebiteľom, ktorý zmluvu uzavrel na vopred pripravenom formulári spolu s predtlačnými zmluvnými podmienkami bez možnosti ovplyvnenia ich obsahu za účelom uspokojenia svojich osobných potrieb a právnym predchodca žalobcu bol podnikateľom v oblasti poskytovania pôžičiek. V danom prípade je nesporné, a to vzhľadom na povahu strán tejto zmluvy, že predmetný zmluvný vzťah je vzťahom zo spotrebiteľského úveru, keďže právnym predchodca žalobcu ako dodávateľ pri uzatváraní zmluvy konal v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti a uzavrel predmetnú zmluvu so žalovanou, ktorá bola fyzickou osobou - nepodnikateľom (čo vyplýva z označenia žalovanej v tejto zmluve identifikačnými znakmi typickými pre nepodnikateľa - menom, priezviskom, bydliskom, rodným číslom a číslom občianskeho preukazu). Zo zmluvy o úvere je zrejmé, že právnym predchodca žalobcu poskytol žalovanej peňažné prostriedky vo forme pôžičky vo výške 3.000,00 eur, ktoré sa žalovaná zaviazala vrátiť v pravidelných mesačných splátkach.

52. Žalovaná neplnila svoju povinnosť riadne splácať úver, s jeho splácaním sa dostala do omeškania. Výzvou zo dňa 24.11.2015 právny predchodca žalobcu vyzval žalovanú na úhradu nedoplatku na splátkach vo výške 263,53 eur a upozornil ju, že ak do 15 dní od doručenia výzvy nedôjde k úhrade dlžnej sumy bude právny predchodca žalobcu oprávnený úver zosplatiť. Keďže žalovaná dlžné splátky v stanovenej lehote neuhradila, právny predchodca žalobcu úver ku dňu 10.12.2015 zosplatnil, o čom bola žalovaná upovedomená vo výzve na úhradu dlžnej sumy zo dňa 10.12.2015. Oprávnenie právneho predchodcu žalobcu zosplatiť úver vyplýva z ustanovenia bodu 6.9 Obchodných podmienok pre úver dostupná pôžička účinných od 06.01.2014.

53. Následne súd vzhľadom na námietku premlčania, ktorú žalovaná vzniesla na pojednávaní dňa 13.09.2021 skúmal, či žalobou uplatnená pohľadávka nie je premlčaná, pričom zistil, že tomu tak je.

54. Premlčanie možno definovať ako uplynutie času ustanoveného v zákone na vykonanie práva, ktorý uplynul bez toho, aby sa právo vykonalo, v dôsledku čoho povinný subjekt môže čeliť súdnemu uplatneniu práva námietkou premlčania. Premlčané právo nemožno oprávnenému priznať, i keď premlčaním právo samo osebe nezaniká, iba sa oslabuje, a to práve tým, že sa privodzuje zánik vynútiteľnosti tohto subjektívneho práva. V dôsledku premlčania zaniká nárok, t. j. vynútiteľnosť prostredníctvom súdu, ale subjektívne právo trvá naďalej, avšak jeho uplatniteľnosť je obmedzená len na dobrovoľné splnenie zo strany povinného subjektu. Námietku premlčania môže povinný subjekt uplatniť v ktoromkoľvek štádiu konania až do právoplatného skončenia veci. Účelom premlčania je tak jednak stimulovať subjekty k včasnému vykonaniu subjektívnych občianskych práv, jednak zamedziť tomu, aby dlžníci neboli ohľadne svojich povinností vystavení po časovo neurčitú dobu donucujúcemu zákroku zo strany súdov.

55. Občiansky zákonník rozlišuje všeobecnú premlčaciu dobu a osobitné premlčacie doby. Všeobecná premlčacia doba má subsidiárny charakter a použije sa tam, kde pre konkrétne právo nie je Občianskym zákonníkom alebo iným právnym predpisom ustanovená osobitná premlčacia doba. V prejednávanej veci ide o právo žalobcu na vrátenie prostriedkov poskytnutých na základe zmluvy o splátkovom úvere. Toto právo sa premlčí vo všeobecnej trojročnej premlčacej dobe podľa § 101 Občianskeho zákonníka, keďže zákon pre uvedené právo neuvádza osobitnú (kratšiu alebo dlhšiu) premlčaciu dobu. Premlčacia doba jednotlivých splátok podľa § 103 Občianskeho zákonníka plynie odo dňa ich zročnosti. Ak sa však pre nesplnenie niektorej zo splátok stane zročným celý dlh (§ 565), začne plynúť premlčacia doba odo dňa zročnosti nesplnenej splátky

56. V ustanovení § 103 Občianskeho zákonníka, ktoré je vo vzťahu k všeobecnému ustanoveniu § 101 Občianskeho zákonníka špeciálne, je teda počiatok premlčania upravený odlišne od všeobecného ustanovenia. Podľa vety prvej § 103 Občianskeho zákonníka ak bolo dohodnuté plnenie v splátkach, začína plynúť premlčacia doba jednotlivých splátok odo dňa ich zročnosti. Neplynie teda odo dňa, keď sa právo mohlo vykonať po prvý raz (§ 101 Občianskeho zákonníka). Podľa vety druhej v prípade tzv. zosplatenia dlhu len pre v budúcnosti majúce byť splatné splátky, premlčacia lehota začne plynúť odo dňa zročnosti nesplnenej splátky (§103 Občianskeho zákonníka), avšak tej, ktorá bola dôvodom pre uplatnenie práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka. Preto premlčanie celého zvyšku dlhu nie je viazané na okamih využitia práva podľa § 565 Občianskeho zákonníka veriteľom, ale na okamih splatnosti tej splátky, kvôli ktorej toto právo využíva. Žiadať zaplatenie celej pohľadávky pre nesplnenie niektorej splátky veriteľovi vyplýva výlučne z § 565 Občianskeho zákonníka. V zmysle § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka veriteľ mohol uplatniť právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky a súčasne za podmienky, že dlžníka upozornil v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva.

57. V danej veci z výzvy na splatenie dlžnej časti úveru zo dňa 24.11.2015 vyplýva, že pohľadávka banky vyplývajúca zo zmluvy o úvere je viac ako 3 mesiace po lehote splatnosti vo výške 263,53 eur, teda žalovaná bola v omeškaní so splácaním viac ako 3 splátok, teda najmenej so splátkami splatnými dňa 25.08.2015, 25.09.2015 a 25.10.2015, preto veriteľ dlžníka upozornil, že ak tieto záväzky v stanovenej lehote nezaplatí, je banka oprávnená vyhlásiť úver za predčasne splatný. Vo veci nebolo sporné, že právny predchodca žalobcu vyhlásil úver za predčasne splatný, teda uplatnil svoje právo a úver listom zo dňa 10.12.2015 s účinnosťou ku dňu 10.12.2015 zosplatnil. Keďže tak mohol urobiť najskôr po uplynutí troch mesiacov od omeškania so zaplatením splátky, keď súčasne upozornil žalovaného v lehote nie kratšej ako 15 dní na uplatnenie tohto práva, mohlo ísť len o splátku splatnú 25.08.2015,

pretože od splátok splatných 25.09.2015 a 25.10.2015 do 24.11.2015 neuplynula lehota 3 mesiacov vyžadovaná zákonom (§ 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka). Z uvedeného je zrejmé, že veriteľ uplatnil právo podľa § 565 Občianskeho zákonníka (berúc na zreteľ aj ustanovenie § 53 ods. 9 Občianskeho zákonníka) pre nesplnenie splátky splatnej najneskôr dňa 25.08.2015. Najneskôr odo dňa splatnosti tejto splátky začala plynúť trojročná premlčacia doba práva na zaplatenie celého zosplatneného dlhu, ktorá uplynula najneskôr dňa 25.08.2018. Keďže žaloba bola na súd podaná až dňa 27.09.2018, je zrejmé, že bola podaná po uplynutí premlčacej doby, preto súd žalobu ako nedôvodnú zamietol. Uvedený záver súdu je podporený napríklad právnym názorom Krajského súdu v Nitre vyjadreným v rozsudku sp. zn.: 25Co/154/2019 - 177.

58. O nároku na náhradu trov konania súd rozhodoval podľa § 262 ods. 1 v spojení s § 255 ods. 1 a § 256 ods. 1 CSP. V časti o zastavení konania mal súd za to, že žalobca procesne zaviniť zastavenie konania, keďže vzal svoju žalobu späť bez uvedenia dôvodu, teda bez toho, aby preukázal, že ho k tomu viedlo správanie žalovanej po podaní žaloby, preto nárok na náhradu trov konania v tejto časti v zmysle § 256 ods. 1 CSP vznikol žalovanej. V časti, v ktorej súd žalobu zamietol, mala úspech v spore žalovaná, preto v tejto časti vznikol nárok na náhradu trov konania žalovanej. Žalovanej teda voči žalobcovi vznikol nárok na náhradu trov konania v rozsahu 100 %, a to aj vo vzťahu k trovám odvolacieho konania, keďže aj v odvolacom konaní bola žalovaná úspešná v plnom rozsahu. O výške trov konania rozhodne súd prvej inštancie po právoplatnosti tohto rozsudku samostatným uznesením, ktoré vydá súdny úradník.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie v lehote 15 dní od jeho doručenia na Okresnom súde Komárno.

Odvolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP).

Odvolanie len proti odôvodneniu rozhodnutia nie je prípustné (§ 358 CSP).

Ak zákon pre podanie určitého druhu nevyžaduje osobitné náležitosti, musí byť z podania zjavné, ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje a musí byť podpísané. Ak ide o podanie urobené v prebiehajúcim konaní, náležitosťou podania je aj uvedenie spisovej značky tohto konania (§ 127 CSP).

V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutia považuje za nesprávne (odvolacie dôvody, a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh) (§ 363 CSP).

Rozsah v akom sa rozhodnutie napáda, môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 364 CSP).

Odvolanie možno odôvodniť len tým, že

- a) neboli splnené procesné podmienky,
- b) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces,
- c) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd,
- d) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok, nesprávne rozhodnutie vo veci,
- e) súd prvej inštancie nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- f) súd prvej inštancie dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- g) zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú prípustné ďalšie prostriedky procesnej obrany alebo ďalšie prostriedky procesného útoku, ktoré neboli uplatnené, alebo
- h) rozhodnutie súdu prvej inštancie vychádza z nesprávneho posúdenia veci (365 ods. 1 CSP).

Odvolanie proti rozhodnutiu vo veci samej možno odôvodniť aj tým, že právoplatné uznesenie súdu prvej inštancie, ktoré predchádzalo rozhodnutiu vo veci samej, má vadu uvedenú v odseku 1, ak táto vada mala vplyv na rozhodnutie vo veci samej (§ 365 ods. 2 CSP).

Odvolacie dôvody a dôkazy na ich preukázanie možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie odvolania (§ 365 ods. 3 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul, môže oprávnený podať návrh na vykonanie exekúcie podľa zákona č. 233/1995 Z.z. Exekučný poriadok.